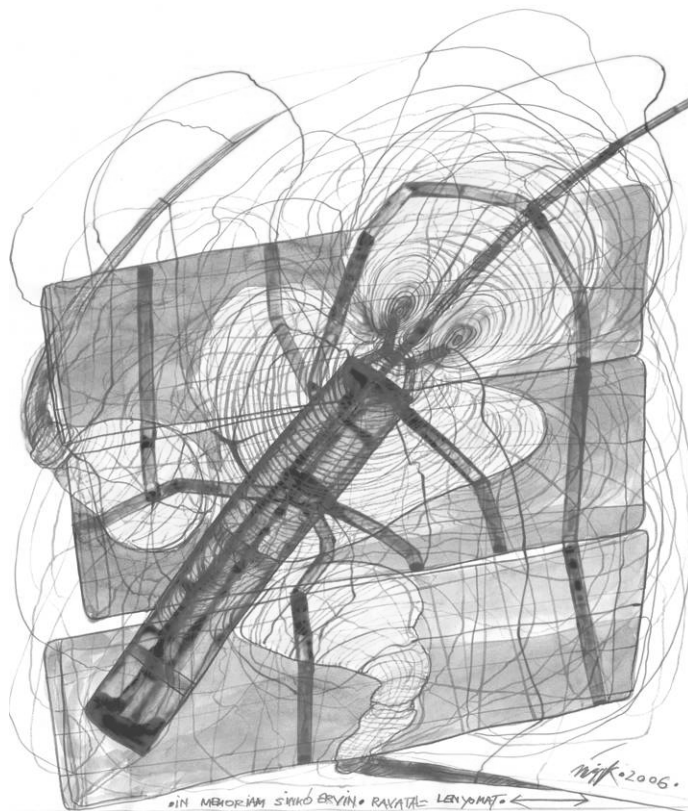

bóluma, hanem egyszer s mindenkorra az egész nemzeté, egy olyan nemzeté, amely nem feledi el hőseit. Javasolta, hogy minden magyar települést kereszteljenek át Laboda névére, „beleértve a fővárost, és kivéve Szegedet, mely e hős szülővárosa és otthona volt”. Az elnök többször sírni látszott, és kendőt emelt a szeméhez. Nagyon-nagyon szomorú volt, egyre szomorúbb. Végül az elé tartott kis ezüstitálcáról kezébe vette a kalapácsot, és haladéktalanul homlokon vágta magát.

A másnap megjelenő ellenzéki lapok szerint az elnök csalt, szándékosan kicsit ütött. A kormánypárti orgánumok nevetségesnek találták a feltételezést, bár a későbbiekben tovább árnyalták nézőpontjukat. Mert lehet ugyan, hogy az elnök kicsit ütött, de ebben az ütésben mégis ott vibrált a magyar jövő ígérete.

MUSZKA SÁNDOR

Dalolt a nyár

*Neki a nőnek
Kinek bár nevét sem tudom
S a kocsmá mélyéről
Szobára vitt*

*S az úton házáig
Dúdolt fülembe
S reggelre kelve
Maradhat itt*

*Szólott s hozzám bujt
S éltem sült húson
A tornácra ültünk
Ha eljött az est*

*Habzó söröktől
Nagyot nevetve
S bort is ihattam
Ha lankadt a kedv*

*Aztán én persze
Ezt is megunva
Az ablakon átall
Míg dolgára ment*

*Szöktem s utamra
Terült a zápor
S ezer virágban
Dalolt a nyárest.*